BENDROJO TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2019 m. rugsėjo 10 d.*

„Laikinųjų apsaugos priemonių taikymas – Finansinės nuostatos (biudžetas, finansinė programa, nuosavi ištekliai, kova su sukčiavimu) – Priverstinis vykdymas – Sustabdymo prašymas – Priimtinumas – Skubos nebuvimas“

Byloje T-762/18 R

Sofia Athanasiadou, gyvenanti Atėnuose (Graikija),

Konstantinos Soulantikas, gyvenantis Atėnuose,

atstovaujami advokato M. Lappa,

ieškovai,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą A. Katsimerou ir A. Kyratsou,

atsakovę,

dėl pagal SESV 299 straipsnį pateikto prašymo sustabdyti 2017 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos sprendimo C (2017) 5883 *final*, 2018 m. spalio 30 d. mokėjimo įsakymo, pridėto prie pagal 2017 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos sprendimą C (2017) 5883 *final* priimto vykdomojo rašto kopijos, ir bet kurio kito susijusio vykdomojo dokumento priverstinį vykdymą

BENDROJO TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį [1]

Ginčo aplinkybės, procesas ir šalių reikalavimai

(Praleista)

2 1994 m. sausio 24 d. ieškovai įsteigė ECOSE pradiniam dešimties metų laikotarpiui. 2002 ir 2007 m. privačių asmenų sudarytais aktais, kuriais iš dalies keičiami įstatai, ECOSE veiklos laikotarpis buvo pratęstas iki 2018 m.

* Proceso kalba: graikų.

1 Pateikiami tik tie šios nutarties punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

(Praleista)

4 2007 m. lapkričio 28 d. ECOSE su Švietimo, garso ir vaizdo bei kultūros vykdomąja įstaiga (EACEA), veikiančia pagal Europos Bendrijų Komisijos jai suteiktus įgaliojimus, sudarė dotacijos susitarimą 2007-3567/001-001 dėl projekto 133962-LLP-1-GR-GRUNDTVIG-GMP „Veiklūs vyresnio amžiaus žmonės“ įgyvendinimo.

(Praleista)

6 2012 m. kovo mėn. Komisijos vardu buvo atliktas ECOSE finansinis auditas už laikotarpį nuo 2007 m. lapkričio 11 d. iki 2009 m. spalio 31 d. Audito ataskaitoje buvo pasiūlyta susigrąžinti 59 696,98 EUR sumą, atitinkančią netinkamas finansuoti išlaidas. ECOSE buvo informuota apie audito išvadas 2013 m. rugpjūčio 1 d. raštu ir ji turėjo galimybę pateikti savo pastabas per dvi savaites nuo to rašto gavimo.

(Praleista)

8 2013 m. spalio 25 d. privačių asmenų sudarytu aktu ieškovai nusprendė likviduoti ECOSE, apie tai neinformavę EACEA.

(Praleista)

11 2014 m. balandžio 16 d., gegužės 19 d. ir lapkričio 20 d. registruotais laiškais EACEA nusiuntė ECOSE priminimą, jie šiai įstaigai buvo grąžinti su žyma „neatsiimta“.

12 2017 m. rugpjūčio 22 d. Komisija priėmė Sprendimą C (2017) 5883 *final* dėl 59 696,98 EUR sumos su palūkanomis susigrąžinimo iš ECOSE (toliau – ginčijamas sprendimas). Iš bylos medžiagos matyti, kad šis sprendimas, išsiųstas į ECOSE buveinę, nebuvo gautas.

13 Remdamasi Graikijos civilinio proceso kodekso nuostatomis Komisija ginčijamam sprendimui ir mokėjimo įsakymui įteikti pasitelkė antstolį. 2018 m. spalio 30 d. antstolis, turėdamas vykdomąjį raštą, atvyko į ieškovų gyvenamąją vietą, tačiau K. Soulantikas atsisakė priimti ir pasirašyti minėtus dokumentus. Tuomet antstolis ginčijamą sprendimą įteikė jį paskelbdamas dalyvaujant liudytojui pagal Graikijos civilinio proceso kodekso nuostatas, taikytinas atsisakymo priimti dokumentą atveju.

14 Tą pačią dieną ieškovai pateikė skundą *Monomeles Protodikeio Athinon* (Atėnų pirmosios instancijos teismas, vienas teisėjas, Graikija). Nustatyta posėdžio šiame teisme data – 2020 m. spalio 6 d.

15 2018 m. gruodžio 31 d. ieškovai Bendrajam Teismui pateikė prašymą sustabdyti priverstinį ginčijamo sprendimo vykdymą.

(Praleista)

Dėl teisės

(Praleista)

Dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priimtinumo

29 2019 m. sausio 18 d. pastabose Komisija prašo pripažinti, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones yra nepriimtinas, nes pagrindinėje byloje nebuvo pareikšta jokio ieškinio dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ir taip nepaisyta Procedūros reglamento 156 ir 161 straipsnių.

30 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad pagal SESV 299 straipsnį, siejamą su SESV 256 straipsnio 1 dalimi, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 39 straipsnio 1 dalimi ir 53 straipsnio 1 dalimi, tik Bendrojo Teismo pirmininkas yra kompetentingas nuspręsti dėl ginčijamo sprendimo priverstinio vykdymo sustabdymo. Atitinkamų nacionalinių teismų jurisdikcija apsiriboja vykdymo priemonių teisėtumo kontrole.

31 Antra, kaip nurodyta šios nutarties 23 punkte, Procedūros reglamento 161 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pagal SESV 299 straipsnį pateiktas prašymas sustabdyti priverstinį Komisijos akto vykdymą reglamentuojamas to reglamento 2 skirsnio „Taikymo ir vykdymo sustabdymas ir kitos laikinosios apsaugos priemonės“ nuostatomis. Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad to paties reglamento 156 straipsnyje numatytos skirtingos procedūrinės taisyklės, atsižvelgiant į teisinį pagrindą, kuriuo grindžiamas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones. Minėto reglamento 156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas reikalavimas, pagal kurį prašymo sustabdyti institucijos akto vykdymą priimtinumas priklauso nuo to, ar anksčiau arba tuo pačiu metu buvo pareikštas ieškinys pagrindinėje byloje dėl šio akto, aiškiai taikomas tik pagal SESV 278 straipsnį ir AE 157 straipsnį pateiktiems prašymams. Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, šis reikalavimas neturi būti taikomas nagrinėjamu atveju.

32 Trečia, jeigu toks reikalavimas turėtų būti taikomas nagrinėjamu atveju, iš ieškovų būtų atimta teisė į veiksmingą teisinę gynybą, įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje ir garantuojama pagal 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnį. Iš tiesų nagrinėjamos bylos aplinkybėmis tam, kad nacionaliniai teismai galėtų turėti pakankamai laiko savo jurisdikcijai, susijusiai su vykdymo priemonių teisėtumo kontrole, pagal SESV 299 straipsnio 4 dalį įgyvendinti, turi būti galimybė prašyti Sąjungos teismo (ir tik jo) prireikus priimti sprendimą dėl priverstinio vykdymo sustabdymo.

33 Šiuo atveju taip pat reikia pabrėžti, kad dėl šios priežasties pagrindai, pateikti įrodinėjant *fumus boni juris* buvimą, turi būti pagrindai, kurie patenka į nacionalinio teismo jurisdikciją ir yra *prima facie* pagrįsti. Kita vertus, pagrindai, susiję su sprendimo teisėtumu, yra nereikšmingi, nebent jie būtų pateikti nagrinėjant SESV 278 straipsniu grindžiamą prašymą, pridedamą prie pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio pagrindinėje byloje, nes vykdomojo sprendimo pagrįstumas gali būti ginčijamas tik teisme, nagrinėjančiame ieškinį dėl panaikinimo, remiantis pastaruoju straipsniu (žr. 2017 m. liepos 4 d. Sprendimo *Systema Teknolotzis / Komisija*, T-234/15, EU:T:2017:461, 90 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

34 Kadangi šiame etape nebūtina priimti sprendimo dėl *prima facie* pagrįstumo, galima pažymėti, kaip savo 2019 m. vasario 26 d. pastabose padarė ir Komisija, kad nagrinėjamu atveju tam tikri ieškovų motyvai, pateikti siekiant pagrįsti *fumus boni juris* sąlygos įvykdymą, yra susiję būtent su priverstinio vykdymo procedūra Graikijoje ir vykdymo priemonių teisėtumu, todėl priklauso nacionalinio teismo jurisdikcijai.

35 Taigi šiuo prašymu siekiama suteikti galimybę nacionaliniam teismui įgyvendinti savo jurisdikciją pagal SESV 299 straipsnį.

36 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nepriimtinumo pagrindas, susijęs su ieškinio pagrindinėje byloje nepareiškimu, turi būti atmestas.

(Praleista)

Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Pagal Procedūros reglamento 158 straipsnio 5 dalį ir 134 straipsnio 1 dalį ieškovai padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jų priteisiamos Komisijos bylinėjimosi išlaidos pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDROJO TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

1. Atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

2. Sofia Athanasiadou ir Konstantinos Soulantikas padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jų priteisiamos Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidos.

Priimta 2019 m. rugsėjo 10 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
M. Jaeger